

на Исаака, наистинѣ празднѣй бы ми испратилъ ты сего. ²Видѣ Богъ мое-то углѣщеніе, и трудъ-ть на ржѣ-ть ми, и ³обличи ⁴мя иощесъ.

43 А Лаванъ отговори, и рече Іакову: Тѣзи дѣщери сж мои дѣщери, и тѣзи сынове мои сынове, и тѣзи стада мои стада, и всичко що видиши мое е: и какво да сторѣх днесъ на тѣзи мои дѣщери, или **44** на чада-ти имъ, които сж народили? Сего прочее ела, «да направимъ уговоръ, азъ и ты, ⁵и да бѫде той свидѣтельство ме-**45** жду мене и тебе. ⁶И зѣ Іаковъ камыкъ, **46** и постави го стѣль. И рече Іаковъ на братія-та си: Сѣбрѣте каменіе: и зѣхъ каменіе, и направихъ грамаджъ: и ядохъ **47** тамъ на грамадж-тѣ. И Лаванъ іж нарече ⁷Іегарт Сахадуеа: а Іаковъ іж нарече **48** Галаадъ. И рече Лаванъ: «Тая грамада е днесъ свидѣтельство между мене и тебе. Заради това ся нарече име-то Галаадъ; **49** И ⁸Масса; защо рече: Да съгледва Господъ между мене и тебе, когато ся **50** раздвоимъ единъ отъ другій. Ако озлобиши дѣщери-ть ми, или ако земешъ ⁹дру-
ги жены освѣніи дѣщери-ть ми, нѣма никой съ насть; гладай, Богъ е свидѣтель **51** между мене и тебе. И рече Лаванъ Іакову: Ето тая грамада, и сто стѣль-ть, **52** които поставихъ между мене и тебе; Тая грамада е свидѣтельство, и тойзи стѣль свидѣтельство, че азъ нѣма да прѣминжъ **53** тѣзи грамаджъ кждѣ тебе, нито ты ще прѣминешъ тѣзи грамаджъ и тойзи стѣль **54** кждѣ мене за зло. Богъ на Авраама, и богъ на Нахора, башинъ-ть имъ богъ, ¹⁰нека сждять между насть. А Іаковъ ¹¹си заклѣ ¹²въ Страхъ-ти на башцъ си Исаака. **55** Тогазъ пожрѣ Іаковъ жертвъ на горж-тѣ, и повѣка братія-та си да ядътъ хлѣбъ: и ядохъ хлѣбъ, и прѣношувахъ на горж-тѣ. И станж Лаванъ рано на утринъ-ти, и цѣлужъ сынове-ть си и дѣшери-ть си, «и благослови глы; и тръгнъ Лаванъ, ¹³та ся вѣрихъ на мѣсто-то си.

ГЛАВА 32.

1 И отиде Іаковъ въ пажѣ-ть си: и срѣщъ-**2** иижъ го ¹⁴«ангели Божіи. И като гы видѣ ¹⁵Іаковъ, рече: «Това е пылкъ Божій: и нарече име-то на това мѣсто, ¹⁶*Маханамъ. **3** И проводи Іаковъ вѣстителіи прѣдъ се-**4**бе си до брата си Исаава ¹⁷въ земѣ-ти. **5** Сиръ, ¹⁸на мѣсто-то Едомъ, И заржча имъ, и каза: ¹⁹«Така да речете на господаря ми

⁸ Тл. 29; 32. Исх. 3; 7.
⁹ д 1 Илт. 12; 17. Іуд. 9.

¹⁰ Гл. 26; 28.

¹¹ Ис. Нав. 24; 27.

¹² Гл. 28; 18.

¹³ Грамада на свидѣтельство,
Хадейски.

¹⁴ Грамада на свидѣтельство,
Евреиски.

¹⁵ Ис. Нав. 24; 27.

¹⁶ Стражарница,
и Слд. 11; 29. 1 Цар. 7; 5.

¹⁷ Гл. 16; 5.

¹⁸ Гл. 21; 23.

¹⁹ Гл. 42.

²⁰ Гл. 28; 1.

²¹ Гл. 18; 33. 30; 25.

—

²² Псал. 91; 11. Евр. 1; 14.

Исава: Така говори рабъ твой Іаковъ: При Лавана пришлець бѣхъ, и бавихъ ся **5** до сего: И ²³придобыхъ говеда, и ослы, овцы, и рабы, и рабыни: и проводихъ да изѣстїхъ на господаря си, ²⁴за да памѣрѣжъ благодать прѣдъ тебѣ. И вѣрихъ ся вѣстителіи-ть при Іакова, и казахъ: Ходихъ мы при брата ти Исава, и даже ²⁵иде да тя посрѣдище, и четыристотинъ мажкіе съ него.

7 И Іаковъ много ся уплаши, ²⁶и утѣши-
ся, и раздѣли людѣ-ть, които бѣхъ съ него, и стада-та и говеда-та, и камилы-ть,

8 на два пылка: И рече: Ако дойде Исавъ въ единиц-ть пылкъ, и го порази, оста-

9 нѣжлый-ть пылкъ ѿ сѧ избави. ²⁷И рече Іаковъ: «Боже на отца ми Авраама, и Боже на отца ми Исаака, Господи, които ми си рекъ: ²⁸Вѣрни ся въ твоїх-ть земѣхъ и въ родѣ-ть си, и ще ти сторѣхъ до-

10 бро: По малкъ съмъ ²⁹отъ всичкъ-ть милости и всичкъ-ти истинѣ, които си направилъ на раба си: защо ³⁰«съ тояж-
тѣ си прѣминжъ тойзи Йорданъ, а сего

11 станжъ два пылка. ³¹Избави мя, молїжъ ти ся, отъ ржѣ-ти на брата ми, отъ ржѣ-ти на Іисава: защо ся боїжъ отъ него, като дойде да не бѣ да мя порази,

12 и ³²«майкъ и чада. ³³А ты рече: Наистинѣ ще ти направїжъ добро, и ще поставїжъ по-
томство-то ти като прѣстѣль-ть на море-то, които по множество-то си не може да ся изброй.

13 И прѣношува тамъ онѣзи иощь: и зѣ отъ онова което му дойде въ ржѣ-ти,

14 ³⁴за дарь на брата си Іисава: Козы двѣстѣ, и ярцы двадесетъ, овцы двѣстѣ, и овни

15 двадесетъ, Дойны камилы съ малкы-ть имъ, тридесетъ, кравы четыридесетъ, и юнки десетъ, ослици двадесетъ, и ждрѣ-

16 бета десетъ. И прѣдаде въ ржѣ-ти на рабы-ть си, всяко стадо отදѣлно; и рече на рабы-ть си: Мините прѣдъ мене, и о-
стаїтѣ разстояніе между стадо и стадо.

17 И на първый-ть заржча, и каза: Кога тя срѣщище Іисавъ братъ ми, и тя попыта и рече: Чий си? и кждѣ отхождашъ? и чиї

18 сж тѣзи прѣдъ тебе? Тогазъ ще кажешъ: Тѣзи сж на твой-ти рабъ Іакова, дарь що проважда на господаря ми Іисава: и

19 ето, и той ³⁵иде слѣдъ настѣ. Така заржча и на вторый-ть, и на третій-ть, и на всичкъ-ти, които вървѣхъ подиръ стада-та, и казуваніе: По тѣзи думѣ ще говорите И-
20 саву, когато го срѣщнете. И ще речете:

¹⁶ Иис. Нав. 5; 14. Псал. 103; 21. 14; 2. Лук. 2; 13.

¹⁷ Пылкое.

¹⁸ Гл. 33; 14, 16.

¹⁹ Гл. 36; 6, 7, 8. Втор. 2; 5.

²⁰ Иис. Нав. 24; 4.

²¹ Прит. 15; 1.

²² Гл. 30; 43.

²³ Гл. 33; 8, 15.

²⁴ Гл. 35; 3.

²⁵ Псал. 50; 15.

²⁶ Гл. 28; 13.

²⁷ Гл. 31; 3, 13.

²⁸ Гл. 24; 27.

²⁹ Иов. 8; 7.

³⁰ Псал. 59; 1, 2.

³¹ Осіп 10; 14.

³² Гл. 25; 13, 14, 15.

³³ Гл. 43; 11. Прит. 18; 16.